

tegori, sådan at man får dækket langt flere af denne lønstatistik.

Det handler om, hvilket begreb man benytter. I ligelønnens navn hedder det jo, at man skal have lige løn for arbejde af samme værdi, og det er derfor, at vi siger, at man der kan benytte en DISCO-kode på et højere niveau.

Jeg skal ikke gå dybere ind i den tekniske diskussion, men i stedet opfordre til, at Folketinget giver tilslutning til de ændringsforslag, som oppositionen har stillet, sådan at vi kan få gjort noget reelt ved den uligeløn, der er i samfundet. Det er beklageligt, at regeringen ikke er indstillet på, når den nu har erkendt, at det er et redskab, den er villig til at benytte, at det også bliver et redskab, som en større del af arbejdsmarkedet kan få glæde af. Som sagt er det kun 15 pct. af det private arbejdsmarked, der med regeringens forslag vil få mulighed for at benytte det her redskab. Det er beklageligt, og derfor håber vi på tilslutning til ændringsforslagene.

KL 10.05

Desværre fastholder Dansk Folkeparti den meget besynderlige tilgang til det her spørgsmål, at man ikke mener, at statistikker i sig selv løser uligelønnen. Men det er der ved den søde grød heller aldrig nogen, der har påstået. Det, vi siger, er, at lønstatistikker kan være et redskab til at få klarhed over nogle af de lønforskelle, der eksisterer, og derefter kan man så gøre en række tiltag, der kan udbedre forskellen.

Men Dansk Folkeparti vælger altså at fastholde, at det er imod kønsopdelte lønstatistikker helt generelt, fordi det ikke tror på dem som et redskab. Desværre har vi ikke hørt nogen andre bud fra Dansk Folkeparti på, hvad man så kan gøre for at udbedre de her lønforskelle, så det ville være interessant at høre, om det under behandlingen af det her forslag er kommet frem til nogle andre løsningsmodeller.

Men altså: Herfra en opfordring til, at man bakker op om de ændringsforslag, som oppositionen har stillet.

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal først beklage over for fru Kirsten Brosbøl, at der ikke er korte bemærkninger, men på grund af de dårlige lydforhold herinde, har jeg kun hørt en tredjedel af, hvad fru Kirsten Bros-

bøl har sagt. Man kan faktisk ikke høre, hvad der bliver sagt, hvis ikke man er tæt på. Jeg har måske en lidt dårlig hørelse, det vil jeg ikke udelukke, men jeg beklager det meget.

For at der ikke skal herske tvivl om det, så går Dansk Folkeparti hundrede procent ind for lige løn for lige arbejde. Det er der ikke nogen som helst tvivl om. Det, vi har sagt, er, at statistikker ikke løser det. Det er igennem lønforhandlinger, vi skal opnå lige løn for lige arbejde.

På den anden side har Dansk Folkeparti heller ikke noget imod, at der er nogle, der kan forhandle løn hjem til sig selv. Men det, som jeg kan høre på det hele, er, at der ikke er nogen, der må have lov til at forhandle lidt mere hjem i løn end andre, og det er det, de gør ude på mange små arbejdspladser. Det vil vi ikke på nogen måde forhindre.

Som det ser ud nu, siger Dansk Folkeparti nej til ændringsforslagene, og ved tredjebehandlingen siger vi enten nej, eller vi undlader at stemme – kort og godt. Det er igennem forhandlinger ude på arbejdspladserne, man skal opnå lige løn for lige arbejde. Det er ikke ved at lave en statistik, der ikke fører til noget som helst, og det har fru Kirsten Brosbøl også sagt. Jeg hørte trods alt lige her til sidst, fordi der var blevet lidt mere ro i salen, at det ikke førte til noget, men at det var et redskab.

Der er mange redskaber, der kan føre til lige løn, men jeg kan ikke se nogen grund til at få en statistik, der ikke fører til lige løn. Det er helt andre tiltag, der skal til. Det er forhandlinger ude på arbejdspladserne. Det er fagforeningerne, der skal mere op på mærkerne og forhandle lige løn hjem til deres medlemmer hele vejen igennem.

Kort og godt: Vi siger nej til ændringsforslagene, fordi de ikke fører til lige løn, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi går ind for lige løn for lige arbejde.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg har et kort forståelsesspørgsmål, for jeg synes, at der er en modsætning mellem nærmest at slå fast med syvtommersøm, at Dansk Folkeparti går ind for lige løn for lige arbejde, og samtidig stemme imod det redskab, der kan sikre, at man kan kontrollere, at der bliver givet lige løn for lige arbejde.

Hvad er årsagen egentlig til, at man siger et og gør noget andet?